

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720205176
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:6720205176.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu T. M., nar. XX. X. XXXX, bytom Z. XXX/XX, A. L. proti žalovanému Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO : 00151653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri, s.r.o., IČO : 36863017, so sídlom Bočná 10, Košice, o uložení povinnosti zdržať sa realizácie výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam a o určenie, že záložné právo k nehnuteľnostiam neexistuje, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou z 26. 11. 2020, doručenou na Okresný súd Zvolen 27. 11. 2020, a následne 4. 1. 2021 postúpenou na tunajší súd sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd (vo veci samej) určil, že žalovaný je povinný zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX, k. ú. Q., obec Hybe, okres Liptovský Mikuláš, a to rodinného domu, súp. č. XXX, postavenom na parcele č. 184/7 a pozemkov parc. č. 184/7, o výmere 625 m², parc. č. 184/8, o výmere 981 m² a parc. č. 193/2, o výmere 107 m², ako aj určenia, že záložné právo žalovaného k týmto nehnuteľnostiam neexistuje. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností a na týchto nehnuteľnostiach má trvalé bydlisko jeho matka, ktorá ich aj trvalo užíva a je to jej jediné obydlie. Dňa 10. 6. 2009 uzatvoril žalobca (ešte spolu so svojou zomrelou manželkou M. M.) a žalovaným zmluvu o splátkovom úvere č. 0403835424 na sumu 45.400 eur, pri úrokovej sadzbe 5,99 % ročne, splátke 262,62 eur mesačne, v počte splátok 275, v termíne konečnej splatnosti 20. 5. 2032 a pri spôsobe splácania inkasom z inkasného účtu. Súčasťou zmluvy bol aj návrh na vklad záložného práva na predmetné nehnuteľnosti z 10. 6. 2009. V období od roku 2009 do roku 2016 žalobca na splátkový úver uhradil celkovo sumu 21.741,10 eur. V roku 2014 zomrela manželka žalobcu a žalobca sa snažil so žalovaným dohodnúť zmenu výšky splátok. Žalovaný namiesto ústretovosti naopak splátku zvýšil. Začiatkom roku 2016 sa nie vlastnou vinou žalobca dostal do finančných problémov (strata zamestnania) a snažil sa preto s veriteľom túto situáciu riešiť, avšak neúspešne. Žalovaný listom z 3. 2. 2017 pristúpil k mimoriadnemu zosplateniu úveru a požiadal žalobcu o úhradu sumy 44.573,66 eur. Žalobca poprel pohľadávku žalovaného, čo do dôvodu aj výšky. Žalobca má za to, že zosplatenie úveru je neplatné, pretože nebolo individuálne dohodnuté v úverovej zmluve. Žalovaný sa v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti odvolával na všeobecné obchodné podmienky (bod 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 1. 1. 2015), s týmito všeobecnými obchodnými podmienkami však žalobca nebol nikdy oboznámený a ani nemohol byť, nakoľko úverová zmluva bola podpísaná v roku 2009, kedy ešte všeobecné obchodné podmienky s účinnosťou od 1. 1. 2015 nemohli existovať. Žalobca

nebol so žiadnymi všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámený. Dňa 26. 11. 2020 našiel na oplotení svojej nehnuteľnosti v obci Hybe priložené oznámenie o dobrovoľnej dražbe č. DD 259/2020, ktoré sa malo konať 16. 12. 2020. Žalobca následne vzniesol námietku premlčania pohľadávky, ktorá vyplýva z úverovej zmluvy uzatvorenej medzi ním ako dlžníkom a Slovenskou sporiteľňou, a.s. č. 0403835424, s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka, pretože ku dňu podania žaloby došlo k premlčaniu tejto pohľadávky, a súčasne došlo aj k premlčaniu záložného práva, ktoré sa takisto premlčuje v lehote 3 rokov, avšak nie skôr ako sa premlčí zabezpečená pohľadávka. Podľa žalobcu prvá neuhradená platba bola 19. 3. 2016, kvôli ktorej potom žalovaný vyhlásil úver za predčasne splatný 3. 2. 2017. Žalobca sa domnieva, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je protiústavný. Záložný veriteľ (žalovaný) vzhľadom na to, že nedošlo (podľa neho) k úhrade celého dlhu, pristúpil k výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby. Banka pritom vôbec nebrala ohľad na jeho bezvýchodiskovú situáciu. Banky majú povinnosť postupovať nielen v súlade so zákonom, ale voči obyčajným spotrebiteľom aj primerane a v súlade s odbornou starostlivosťou a dobrými mravmi, aby spotrebiteľov nevystavili neprimeranému výkonu záložného práva a záložné právo má byť výhradne iba „ultima ratio“ spôsob uspokojenia pohľadávky. Banka však nerešpektovala žiadnu primeranosť vo svojom postupe a za každú cenu chcela vykonať záložné právo, neponúkla žalobcovi žiadnu reštrukturalizáciu, odklad splátok, a ani nič podobné, a to napriek tomu, že vedela o jeho ťažkej situácii. Nemôže požívať súdnu ochranu taký výkon práva, ktorý je neprimeraný alebo sa prieči dobrým mravom (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.) Ústavne konformným nemôže byť taký výkon práva, ktorý je neprimeraný a zasahuje do práva na obydlie. Žalobcovi nie je jasné, prečo sa banka nesnažila uplatniť právo prostredníctvom exekúcie. Dražby sa zneužívajú a obchádza sa primeranejšia exekúcia, čo potvrdzujú aj súdy. Reálna hrozba dražby psychicky zle vplyva na zdravotný stav žalobcu a žalobca je strašne vystresovaný, čo prispieva k ďalšiemu zhoršovaniu jeho zdravotného stavu. Napriek tomu bol ochotný po toto ťažké obdobie splácať aspoň minimálnu čiastku, pokiaľ sa situácia v jeho rodine nestabilizuje. Zmluva o splátkovom úvere č. 0403835424 bola uzatvorená na základe nekalých praktík a do zmluvy boli včlenené neprijateľné podmienky. Zmluva bola uzatvorená v rozpore so smernicou rady 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pretože táto zmluva ukladá vypracovanie zmlúv jednoduchou, zrozumiteľnou rečou pre spotrebiteľa, aby tento mal príležitosť preskúmať všetky podmienky, a aby nemal o nich pochybnosti a rovnako zaväzuje dodávateľa poskytnúť odbornú pomoc, ktorá však nebola pri uzatváraní zmluvy poskytnutá. Právne úkony dodávateľa boli v rozpore so zákonom a priečia sa dobrým mravom. V rámci zmluvného vzťahu došlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluva je formulárová, typová a predtlačená a žalobca nemohol jej obsah ovplyvniť, musel zmluvu podpísať v celku s jedným podpisom. Dodávateľ (banka) 3. 2. 2017 zaslala žalobcovi oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, čím použila nekalú praktiku a neprijateľnú podmienku, nakoľko v § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka sa ustanovuje, že za neprijateľnú podmienku sa považuje aj dojednania, na základe ktorého sa požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Banka už pri uzatváraní zmluvy konala nekalo a dojednala neprijateľné podmienky. Za neprijateľné podmienky sa považujú ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, resp. obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktorú by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah mala niesť iná zmluvná strana, resp. oprávnenie dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou alebo ktoré prináleží právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi. Žalobca ďalej poukázal na to, že podľa § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné. Žalovaný neskúmal bonitu žalobcu a ani sa nepýtal na situáciu v rodine, čím zanedbal svoju povinnosť odbornej starostlivosti podľa § 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zanedbanie povinnej odbornej starostlivosti je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa považované za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je podľa § 7 ods. 1 zákona zakázaná. Žalovaný teda poskytol úver bez toho, aby si overil, či bude žalobca schopný ho splácať. Žalobca je presvedčený, že žalovaný voči nemu použil neprijateľné zmluvné podmienky a nečestný postup, čím porušil § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Predmetná zmluva o úvere obsahuje vyššie uvedené neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca ďalej poukázal na to, že o obchádzanie zákona ide aj vtedy, ak je právnym úkonom dohodnuté niečo, čo síce nie je so zákonom v priamom rozpore, ale svojimi dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon dodržaný nebol. Pri takom veľkom počte hrubo nevyrovnaných a zneužívaných zmluvných podmienok, ktorú zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, nemôže obstať ani zmluva o úvere ako celok. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd aplikoval § 41 Občianskeho

zákonníka v jeho eurokonformnom výklade s ustanovením čl. 6 ods. 1 smernice rady 93/13/EHS o nekalých praktikách v spotrebiteľských zmluvách a v súlade s cieľom a zmyslom čl. 169 zmluvy o fungovaní Európskej únie a článku 38 Charty základných práv Európskej únie, ktoré vyjadrujú enormný záujem EÚ na ochranu práv a záujmu európskych spotrebiteľov. Absolútna neplatnosť právneho úkonu vzniká priamo zo zákona a pôsobí vo verejnom záujme priamo zo zákona, a to od počiatku, aj keď sa nikto tejto neplatnosti nedovolal. Právne účinky absolútne neplatného právneho úkonu nevzniknú. Súd musí z úradnej povinnosti vždy skúmať, či vykonaný právny úkon, s ktorým sú spojené právne následky je alebo nie je absolútne neplatný, a to aj bez návrhu účastníka. Spotrebiteľa nemá zaväzovať zmluva ako celok v kontexte ochrany spotrebiteľa pred používaním nekalých zmluvných podmienok. Banka vyžaduje podpisom od spotrebiteľa súhlas so sprístupnením a poskytnutím všetkých údajov o všetkých úveroch a bankových zárukách poskytnutých dlžníkovi, avšak dlžník jej nedáva súhlas so spracovaním a poskytovaním osobných údajov tretím osobám. Žalobca je presvedčený, že banka konala v rozpore so zákonom o ochrane osobných údajov. Inštitút dobrovoľnej dražby je inštitútom, ktorý vo svojej podstate vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok. S dosahom na ústavné právo na obydlenie, a to bez akejkoľvek preventívnej ingerencie súdnej moci. Záložca je tak počas celého trvania záložného práva vystavený konaniu a rozhodovaniu záložného veriteľa, ktorého písomné vyhlásenie o pravosti, výške a platnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva a o tom, že predmet dražby je možné dražiť, plní na účely výkonu záložného práva funkciu exekučného titulu. Je otáznou, či takáto konštrukcia neodporuje základným súkromnoprávnym zásadám, najmä zásade rovnosti účastníkov v súkromnoprávnym vzťahov. Postihnutie majetku výlučne súkromnými osobami - podnikateľmi sledujúcimi dosahovanie zisku takmer bez akejkoľvek verejnoprávnej ochrany v rozsahu aký umožňuje slovenská právna úprava, je diskutabilné aj vo svetle porovnateľných právnych poriadkov. Súkromné osoby - podnikatelia sú pritom v pozícii osôb, ktoré majú garantovať ochranu práv osôb zúčastnených na dražobnom procese. Výkon záložného práva dražbou musí byť inštitútom uspokojenia pohľadávky, ktorý má povahu ultima ratio. V prípade vykonania dražby by došlo k neprimeranému zásahu do práv na obydlia a do práva na súkromie a rodinný život žalobcu.

2. Vo vyjadrení k žalobe z 25. 1. 2021, doručenom na tunajší súd 27. 1. 2021 žalovaný uviedol, že neuznáva žalobné návrhy, pričom v prvom rade vo vzťahu k žalobe namieta absenciu akéhokoľvek tvrdenia na splnenie základného predpokladu každej určovacej žaloby, ktorým je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Vo vzťahu k žalobnému návrhu žalobca neprodukoval vôbec žiadne tvrdenia, prečo by mu mal svedčať akýkoľvek právny záujem na požadovaných určovacích výrokoch. Jeho žaloba je zahľtená všemožnými všeobecnými domnienkami, právnymi špekuláciami a generickými vyjadreniami, avšak nenachádza sa v nej ani len zmienka ako chce žalobca riešiť svoju dlhovú situáciu. Nemôže obstať žaloba, ktorá ku kľúčovému aspektu, ktorý právna úprava spája so žalobou takého druhu, t. j. k naliehavému právnemu záujmu nič neuvádza, ba naopak, explicitne uvádza skutočnosti, ktoré existenciu právneho záujmu spochybňujú, ak nie úplne vylučujú, ako napr. okolnosť, že zaťažená nehnuteľnosť je obydliím úplne inej osoby ako samotného žalobcu. Nie je úlohou súdu, aby zo žaloby a jej príloh extrahoval ochranu akého legitímneho záujmu vlastne žalobca sleduje. Už samotný fakt, že na splnenie obligatórneho predpokladu kvalifikovaného právneho záujmu žalobca nič neuviedol, je plne postačujúcim dôkazom na zamietnutie žaloby. Žalobca dlhodobo porušuje svoje úverové povinnosti a namiesto toho, aby náležite reflektoval neschopnosť dostať svojmu úverovú záväzku, tak za situácie nesplatenej ani len polovice úverovej istiny sa naopak snaží dosiahnuť, aby záložný veriteľ bol pripravený o efektívny prostriedok uspokojenia úveru zo žalobcom dobrovoľne zriadených zábezpeky. Takéto počínanie nemožno hodnotiť nijak ako šikanózne. Vo vzťahu k žalobnému návrhu, ktorým sa žalobca domáha autoritatívneho vyslovenia povinnosti žalovaného zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou k predmetným nehnuteľnostiam žalovaný namieta, že okrem jeho úplnej zmätočnosti a materiálnej nevykonateľnosti, predovšetkým absenciu vecnej legitímácie a s tým súvisiace nespĺnenie základných procesných povinností tvrdenia dokazovania. Súd skúma vecnú legitímáciu vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, ak ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Žalovaný poukázal na to, že žalobca sa primárne domáha vyslovenia povinnosti žalovaného zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, teda žiada, aby súd autoritatívne rozhodol, že vo vzájomnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným existuje práve takáto špecifická právna povinnosť. Je preto jeho bezpodmienečnou procesnou povinnosťou tvrdiť a preukázať existenciu takého vzťahu, ako aj konkrétnych skutočností, z ktorých má predmetná povinnosť vyplývať. Súd tu nemá kreovať žiadne nové práva a povinnosti medzi stranami sporu, ale iba zisťovať, či príslušná povinnosť už existuje, a v prípade kladného zistenia ho premietnuť do enunciatu rozhodnutia. Žaloba neobsahuje žiadne tvrdenia, ktoré by boli relevantné vo vzťahu k žalobnému návrhu, t. j. k požiadavke, aby vo

vzťahu k žalovanému bola autoritatívne určená žalobcom tvrdená povinnosť. Žalobca netvrdí a ani nepreukazuje žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by právne odôvodňovala nim uplatňovaný záver o existencii predmetnej povinnosti žalovaného a tvorila by základ jeho pasívnej vecnej legitímácie. Zo žaloby najmä nie je zrejmé z čoho má takáto povinnosť vzniknúť (či napr. zo zmluvy alebo z iných skutočností predvídaných právnym poriadkom.) Rovnako žalobca neprodukoval žiadne konkrétne a presvedčivé skutkové tvrdenie, z ktorého by vyplývalo, že záložné právo platne nevzniklo, resp. že by došlo k jeho zániku. Z ustanovenia § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že jedinou zákonnou podmienkou pre oprávnené začatie výkonu záložného práva je existencia omeškanej zabezpečenej pohľadávky, a ak je táto podmienka splnená, záložný veriteľ môže iniciovať výkon záložného práva zákonom dovoleným spôsobom. Ak sa teda žalobca domáha konštatovania zákazu výkonu záložného práva ako takého, malo by byť jeho základnou povinnosťou tvrdiť a preukázať, že v plnom rozsahu uspokojil zabezpečenú pohľadávku, resp. že táto zabezpečená pohľadávka vznikla inak, resp. že došlo k zániku záložného práva záložného veriteľa z iného dôvodu podľa § 151md ods. 1 Občianskeho zákonníka. K ničomu takému však nedošlo. Naopak zo žaloby a jej prílohy je zrejmé, že k výkonu záložného práva banka pristúpila z dôvodu dlhodobého porušovania povinností z úverového vzťahu zo strany žalobcu. Pokiaľ ide o argument žalobcu o údajnom premlčaní úverovej pohľadávky, tak tento je v kontexte dotknutého žalobného návrhu irelevantný, keďže výkon záložného práva je možné viesť aj na uspokojenie premlčanej zabezpečenej pohľadávky (§ 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka.) Výkon práva vylučuje protiprávnosť (pretože rovnaký stav nemôže byť súčasne stavom právnym i právu sa priečiacim.) Otázka vecnej opodstatnenosti a obhájiteľnosti žalobného návrhu na „zdržanie sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou“ je už predmetom ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (Najvyššieho súdu SR), pričom žaloba neponúka absolútne žiadne vysvetlenie, prečo by v konkrétnom prípade žalobcu mal byť potrebný odklon od tejto praxe. Za právnu istotu treba považovať stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít (článok 2 ods. 2 CSP.) Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu (článok 2 ods. 3 CSP.) V súčasnosti už existuje ustálená rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR v otázke právnej (ne)judržateľnosti žalobnej požiadavky na uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva. Najvyšší súd opakovane judikoval, že uloženie vecnej a časovo neobmedzenej povinnosti (veriteľovi) zdržať sa zákonom priznaného spôsobu uspokojenia jeho pohľadávky nie je prípustné. V rozhodnutiach sp. zn. : 8Cdo/147/2017, 2Cdo/36/2019 a 5Cdo/113/2017 odmietol prax niektorých súdov nižších inštancií spočívajúcu v ukladaní povinnosti záložným veriteľom zdržať sa výkonu záložného práva. Výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou musí byť zrealizovaný v intenciách zákona č. 527/2002 Z.z. - o dobrovoľných dražbách, pričom v prípade porušenia zákona žalobcovia majú možnosť podľa § 22 tohto zákona domáhať sa určenia neplatnosti dražby, čím je zabezpečená ich ochrana (aj súdna) pred nezákonne uskutočnenou dražbou. Výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou je preto legitímnym inštitútom zabezpečenia záväzkov, ktorých v konečnom dôsledku podlieha aj súdnej ochrane. K žalobe žalovaný tiež namietol nesplnenie procesnej povinnosti tvrdenia a dokazovania aj voči druhému žalobnému návrhu na určenie neexistencie záložného práva. Záložné právo žalovaného vzniklo na základe právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností. Žalobcovi pritom nič nebránilo, aby v katastrálnom konaní vzniesol námietku neplatnosti záložnej zmluvy, prípadne, aby sa voči tomuto administratívno-procesnému záveru dovolával ochrany v rámci tzv. správneho súdnictva, a to žalobou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností. Záložné právo však začal šikanózne spochybňovať až s odstupom mnohých rokov a výlučne v reakcii na legálny a plne legitímny postup smerujúci k vymoženiu pohľadávky. Všeobecné súdy nie sú oprávnené skúmať správnosť správnych aktov. Žalobca takisto nešpecifikoval žiadnu skutočnosť, ktorá by po vzniku záložného práva mala spôsobiť jeho následný zánik. K zániku práva pretože nebolo uplatnené v určitom čase, dochádza len v prípadoch ustanovených v zákone (§ 583 Občianskeho zákonníka.) Podľa § 151md ods. 1 Občianskeho zákonníka záložné právo zaniká z taxatívne stanovených dôvodov uvedených v tomto ustanovení. V žalobe nie je obsiahnuté žiadne skutkové tvrdenie, ktoré by zodpovedalo ktorémukoľvek z týchto zákonom aprobovaných dôvodov zániku záložného práva. Žalobca zamlčal, že 10. 7. 2017 podal na Okresnom súde Zvolen žalobu, ktorou sa voči žalovanému domáhal určenia, že zmluva o splátkovom úvere z 10. 6. 2009 je absolútne neplatná, určenia, že úver poskytnutý na základe tejto zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, určenia, že okamžitá splatnosť záväzkov je neprijateľná zmluvná podmienka, určenia, že právne úkony žalovaného smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva z 10. 6. 2009, sú neplatné, a napokon príkazu súdu, aby bol žalobca vymazaný zo

zoznamu dlžníkov a aby mu bol odstránený negatívny rating. O tejto žalobe rozhodol Okresný súd Zvolen rozsudkom, č. k. : 12Csp/125/2017 - 418 zo 6. 11. 2018 tak, že ju v celom rozsahu zamietol, pričom právny vzťah medzi stranami sporu bol komplexne meritórne posúdený a neboli zistené žiadne dôvody, prečo by právne úkony žalovaného mali byť neplatnými (žaloba teda nebola zamietnutá z procesných dôvodov, ale pretože meritórne neobstála.) O odvolaní žalobcu voči tomuto rozsudku rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. : 41Co/32/2019 - 466 z 29. 10. 2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil. Žalobná argumentácia je tak vystavaná na skutočnostiach, ktoré už boli právoplatne posúdené inými súdmi s výsledkom v neprospech žalobcu. Jeho aktuálna žaloba preto nie je ničím iným ako vrcholne nečestným pokusom o zvrátenie nepohodlného rozsudku, a to pod zásterkou formulačne upravených žalobných návrhov, aby na neho formálne nedopadla prekážka rei iudicatae. Z materiálneho hľadiska ide však o repetíciu tých istých argumentov, či skôr právnych domniek žalobcu, ktoré už boli skôr konajúcimi súdmi odmietnuté so záväznými účinkami tak pre žalobcu, ako aj pre žalovaného. Pokiaľ ide o špecifický argument žalobcu, že záložné právo má byť premlčané, tak žalovaný uviedol, že ak by aj odhliadol od toho, že táto domnienka nie je podložená tvrdením a preukázaním žiadnych konkrétnych skutočností (napr. kedy mala začať plynúť premlčacia doba a kedy mala údajne márne uplynúť), a teda sa k nej nedokáže nijako konkrétne vyjadriť, tak predovšetkým žalobca zatajil, že vo vyššie označenom súdnom konaní bolo na základe návrhu žalobcu uznesením Okresného súdu Zvolen, č. k. : 12Csp/125/2017 - 50 zo 17. 7. 2017 nariadené neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému bol dočasne zakázaný výkon záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú v k. ú. Q. a sú zapísané na liste vlastníctva č. XX, t.j. k tým istým nehnuteľnostiam, ktorých sa týkajú aj žalobné návrhy. Toto neodkladné opatrenie bolo nariadené do právoplatného skončenia konania vo veci samej, t.j. o neplatnosť zmluvy, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. : 12Csp/125/2017. Vyššie označený rozsudok súdu prvej inštancie č. k. : 12Csp/125/2017 - 418 zo 6. 11. 2018 nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu 20. 12. 2019, kedy zároveň zaniklo aj nariadené neodkladné opatrenie. V období od 17. 7. 2017 do 20. 12. 2019 tak žalovaný nemohol vykonávať záložné právo z dôvodu súdneho zákazu, a teda nemohol byť splnený ani len základný zákonný predpoklad premlčania práva, ktorým je samotná možnosť výkonu práva inak podliehajúceho premlčaniu (§ 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka.) Je preto vylúčené, aby vo vzťahu k záložnému právu žalovaného mala uplynúť premlčacia doba akéhokoľvek trvania, ktorú upravuje platný a účinný právny poriadok. Žalovaný na záver poprel všetky skutkové tvrdenia a iné tvrdenia žalobcu a navrhol, aby súd zamietol žalobu v celom rozsahu a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovaného v rozsahu 100 %.

3. V replike žalobcu z 3. 3. 2021, doručenej na tunajší súd 8. 3. 2021 žalobca uviedol, že zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach, popiera všetky tvrdenia žalovaného v jeho vyjadrení z 25. 1. 2021 a dodal, že má na veci naliehavý právny záujem, nakoľko dodnes nie je vyriešená otázka premlčania pohľadávky a takisto otázka premlčania záložného práva. Žalobca ďalej poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. : 16Csp/1/2020, kde prebehlo pojednávanie vo veci, kde žalobcom je žalovaný a žalovaným zase žalobca, a ide o zaplatenie sumy 44.573,56 eur. Súd prvej inštancie žalobu zamietol a rozhodnutie dodnes nenadobudlo právoplatnosť. Na základe toho požiadal žalobca o prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. : 16Csp/1/2020, keďže má zato, že tieto dve súdne konania spolu súvisia.

4. V duplike z 31. 5. 2021, doručenej na tunajší súd 1. 6. 2021 žalovaný poukázal na to, že žalobca si v replike nesplnil žiadnu z povinností, ktoré mu ukladá zákon. Neuviedol žiadne nové skutočnosti a ani neoznačil žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Obmedzil sa len na strohé zopakovanie svojich doterajších vyjadrení. Ku komplexnej obrane žalovaného prezentovanej v jeho predchádzajúcom vyjadrení k žalobe žalobca už nepriniesol žiadne konkrétne námietky, neobjasnil, prečo by nemala obstať a ani s ňou nevedol žiadnu vecnú polemiku. Žalovaný namietal proti návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. : 16Csp/1/2020, pretože žalobca ho nijak bližšie neodôvodnil iba deklaroval, že tieto dve súdne konania spolu súvisia. Neidentifikoval, o ktorý dôvod prerušenia konania by malo ísť, a teda pod ktoré ustanovenia CSP ho subsumovať. Z obsahu jeho návrhu sa možno len domnievať, že ide o návrh podľa § 164 CSP, teda o návrh na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha iné súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Žalobca však neobjasnil, v čom má spočívať podstatný význam paralelne prebiehajúceho konania (a otázok v ňom riešených) pre aktuálny spor. Čakanie na výsledok iného konania, v ktorom je otázka platnosti riešená nie vo výroku, ale len ako predbežná otázka, nemá oporu v zákone ako dôvod na prerušenie konania. Prípadný

fakt premlčania zabezpečenej pohľadávky, ktorý žalovaný však popiera, nijako nepredurčuje záver aj o premlčaní záložného práva vzhľadom na § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z hľadiska premlčania ide o úplne nezávislé otázky, pričom vo vzťahu ku každému dotknutému právu je premlčanie potrebné skúmať oddelene. Vzhľadom na uvedené navrhol žalovaný, aby súd zamietol návrh na prerušenie konania z podania žalobcu z 8. 3. 2021 a naďalej trval na tom, aby súd zamietol žalobu v celom rozsahu a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovanému v plnom rozsahu.

5. Dňa 4. 8. 2021 bolo na Okresný súd Zvolen doručené oznámenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe č. DD 164/2021 z 30. 7. 2021, ktoré bolo na tunajší súd preposlané 10. 8. 2021, s uvedením dátumu konania (opakovanej) dražby 11. 8. 2021.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 31. 8. 2021, na ktoré sa dostavila predvolaná zástupkyňa žalovaného, a na ktoré sa nedostavil predvolaný žalobca, pričom súd mal za to, že svoju neúčast' nijako neospravedlnil (z ďalej uvedeného výkladu vyplýva, prečo súd nepovažoval ospravedlnenie označeného zástupcu K.. K. V. za ospravedlnenie neúčasti jeho osoby na pojednávaní, ako aj neúčasti osoby žalobcu.)

7. Na pojednávaní konanom 31. 8. 2021 žalovaný zopakoval svoje vyjadrenia z písomných podaní a spochybnil otázku premlčania záložným právom zabezpečenej pohľadávky. Žalobca neuviedol žiadne tvrdenia, na základe ktorých by bolo možné mať pohľadávku za premlčanú a bez vyriešenia otázky premlčania zabezpečenej pohľadávky nemožno posudzovať premlčanie záložného práva. Taktiež nemohlo dôjsť k plynutiu premlčacej doby ohľadne záložného práva počas obdobia, keď bolo neodkladným opatrením súdu žalovanému zakázané vykonávať záložné právo, a to napriek tomu, že zákon výslovne neupravuje súdny zákaz výkonu záložného práva za dôvod prerušenia alebo spočívania premlčacej lehoty. Hoci ide v týchto ustanoveniach o kogentnú úpravu išlo by o rozpor zo zásadou elementárnej spravodlivosti. Rovnako niet právnej normy, ktorá by spájala s premlčaním záložného práva jeho zánik. Ďalej, rozhodnutím orgánu na úseku katastra ako tzv. iného orgánu o priznaní záložného práva v zmysle § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka došlo k začatiu plynutia novej 10 ročnej lehoty. Tiež nie je možné, aby sa konštatovalo, že žalobca vzniesol námietku premlčania a súčasne prihladať na premlčanie ex offio podľa § 54a OZ.

8. Súd na tomto pojednávaní tiež vykonal dokazovanie na základe, ktorého dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

9. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0403835424 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovenskou sporiteľnou, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO : 00151653) ako veriteľom a žalovaným (spolu s C.. M. M., nar. XX. X. XXXX, bytom Z. XXX/XX, A. L.) z 10. 6. 2009 súd zistil, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému (a jeho manželke) úver vo výške 45.400 eur na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľnosti, a dlžník sa zaviazal poskytnutý úver splatiť, zaplatiť úroky a plniť ďalšie podmienky dojednané úverovej zmluve. Úroková sadzba bola dojednaná ako fixná po dobu 1 roku, v sadzbe 5,99 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, pričom splátky boli dojednané vo výške 262,62 eur, so splatnosťou prvej splátky 20. 7. 2009, počtom splátok 275, periodicitou splatnosti jednotlivých splátok vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci a s konečnou splatnosťou úveru k 20. 5. 2032.

10. Zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnej zmluvy, uzavretej medzi právnym predchodcom žalovaného (Slovenskou sporiteľnou, a.s.) ako záložným veriteľom, a žalobcom s jeho manželkou - C.. M. M., nar. XX. X. XXXX, bytom Z. XXX/XX, A. L. ako záložcami 1 a 2 z 10. 6. 2009 vyplynulo, že účastníci tejto zmluvy sa dohodli na zriadení záložného práva v prospech právneho predchodcu žalovaného k nehnuteľnostiam vo vlastníctve záložcu 1 a 2, a to k stavbe rodinného domu súp. č. XXX, postavenom na parcele č. 184/7, k pozemku parc. č. 184/7, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 625 m² a k pozemku parc. č. 184/8, záhrady o výmere 981 m², všetko nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XX, k. ú. Q., ktoré nehnuteľnosti mali záložcovia 1 a 2 v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, a to na účely zabezpečenia pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0403835424 z 10. 6. 2009 uzatvorenej medzi žalovaným a žalobcom (a jeho manželkou), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi (a jeho manželke) úver v sume 45.400 eur.

11. Z výpisu z listu vlastníctva č. XX (č.l. 90) vyhotoveného 27. 11. 2020, mal súd za preukázané, že aktuálne je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností len žalobca, pričom na tomto výpise

z listu vlastníctva je (okrem iného) zapísané aj záložné právo záložného veriteľa (žalovaného) k predmetným nehnuteľnostiam, a to na základe záložnej zmluvy č. 0403835424, ktoré je evidované pod č. V 1606/2009.

12. Z oznámenia o dobrovoľnej dražbe č. DD 259/2020 z 12. 11. 2020 súd zistil, že záložný veriteľ (žalovaný) prostredníctvom dražobníka - spoločnosti U9, a.s., so sídlom Zelinárska 6, Bratislava, IČO : 35849703, oznámil dátum konania dražby 16. 12. 2020, v mieste CITY HOTEL STEVE, so sídlom ul. 1. mája č. 699, Liptovský Mikuláš, miestnosť „Kongresový salónik“, s uvedením, že ide o prvé kolo dražby.

13. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 3. 2. 2017 (č.l. 59) vyplynulo, že právny predchodca žalovaného (Slovenská sporiteľňa, a.s.) vyhotovil písomné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, adresované žalobcovi, kde sa mu oznamuje, že pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere č. 403835424 z 10. 6. 2009 sa pre porušenie bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úveru Slovenskej sporiteľne, a.s. (s účinnosťou od 1. 1. 2015) mimoriadne zosplatňuje ku 3. 2. 2017, pričom vyzval žalobcu, aby túto pohľadávku (vo výške 44.573,56 eur) uhradil do 15 dní.

14. Z uznesenia č. k. : 12Csp/125/2017 - 50 zo 17. 7. 2017 (č.l. 145 až 149) súd zistil, že Okresný súd Zvolen (na návrh žalobcu) nariadil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe záložnej zmluvy z 10. 6. 2009, a to predajom na verejnej dražbe alebo iným predajom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XX, v k. ú. Q..

15. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. : 12Csp/125/2017 - 418 (č.l. 150 až 157) vyplynulo, že Okresný súd Zvolen v celom rozsahu zamietol žalobu žalobcu voči žalovanému a Dražobnej spoločnosti, a.s., so sídlom Zelinárska 6, Bratislava, IČO : 35849703, ktorou sa (podľa odôvodnenia tohto rozsudku) žalobca vo vzťahu k týmto žalovaným domáhal rozhodnutia, že zmluva o splátkovom úvere č. 0403835424 z 10. 6. 2009, uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je absolútne neplatná, určenia, že úver z 10. 6. 2009, ktorý poskytol žalovaný žalobcovi je bezúročný a bez poplatkov, určenia, že žalovaným použitá okamžitá splatnosť záväzkov je neprimerane vysoká sankcia spojená s neplnením záväzkov a neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, určenia, že právne úkony v záujme veriteľa - Slovenskej sporiteľne, a.s. smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva č. V 16/06/09 sú neplatné, určenia, že právne úkony dražobníka - spoločnosti Dražobná spoločnosť, a.s. smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XX, k. ú. Q. sú neplatné a žiadal rozhodnúť, že žalovaný na príkaz súdu vymaže žalobcu zo zoznamu dlžníkov a odstráni jeho negatívny rating, aby si žalobca mohol zobrať iný úver, pričom súčasne požiadal priznať finančné zadosťučinenie vo výške 1.000 eur.

16. Z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu, č. k. : 41Co/32/2019 - 466 (č.l. 158 až 172) súd zistil, že rozsudok Okresného súdu Zvolen, č k. : 12Csp/125/2017 - 418 zo 6. 11. 2018 bol právoplatne potvrdený.

17. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. : 16Csp/1/2020 - 163 zo 7. 12. 2020 vyplynulo, že Okresný súd Zvolen zamietol žalobu žalovaného proti žalobcovi, v ktorej sa žalovaný voči žalobcovi domáhal zaplata sumy 42.279,95 eur spolu s úrokom vyčísleným ku 12. 12. 2019 vo výške 8.333,79 eur, úrokom z omeškania vyčísleným ku 12. 12. 2019 vo výške 6.476,98 eur, 2,8 % ročným úrokom zo sumy 42.279,95 eur od 13. 12. 2019 do zaplata a 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 50.613,74 eur od 13. 12. 2019 do zaplata.

18. Z oznámenia o opakovanej dobrovoľnej dražbe č. DD 164/2021 (č.l. 348 až 351) z 13. 7. 2021 vyplynulo, že žalovaný ako navrhovateľ dražby prostredníctvom dražobníka - spoločnosti U9, a.s., so sídlom Zelinárska 6, Bratislava, IČO : 35849703 oznámil dátum konania opakovanej dražby 11. 8. 2021 v CITY HOTEL STEVE, ul. 1. mája č. 699, Liptovský Mikuláš, v miestnosti „Kongresový salónik“ ako druhé kolo dražby k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XX, k. ú. Q..

19. Takto zistený skutkový stav súd právne posúdil podľa nasledovných hmotnoprávných ustanovení.

20. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy z 10. 6. 2019 a zmluvy o zriadení záložného práva z 10. 6. 2009, ďalej len

„OZ“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20090101.html>>.) Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 100 ods. 2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20090101.html>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

22. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Žalobný petit, v ktorom sa žalobca domáhal určenia, že záložné právo žalovaného, ktoré je zapísané na liste vlastníctva č. XX, k. ú. Q. k pozemku registra „C“, parc. č. 184/7, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 625 m², pozemku registra „C“, parc. č. 184/8, záhrada, o výmere 981 m² a rodinnému domu súp. č. 383, postavenom na pozemku registra „C“ parc. č. 184/7, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 625 m², zriadené na základe zmluvy o zriadení záložného práva k týmto nehnuteľnostiam uzatvorenej medzi žalovaným ako záložným veriteľom a žalobcom a C.. M. M., nar. XX. X. XXXX ako záložcami z 10. 6. 2009, evidovanej v katastri nehnuteľností pod č. V 1606/2009, ktorého vklad bol povolený 3. 7. 2009, neexistuje, súd považuje za nedôvodný, a to z dôvodu, že žalobca netvrdil žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť záver, že záložné právo zo záložnej zmluvy z 10. 6. 2009 nevzniklo, resp. že potom ako vzniklo, zaniklo, teda, že ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku neexistuje, ktorého výroku sa žalobca domáhal. Osobitne, k námietke žalobcu, že žalovaný pristúpil k výkonu záložného práva neprimerane, teda nie ako ku krajnému prostriedku (po vyčerpaní ostatných možností), súd uvádza, že námietky týkajúce sa výkonu záložného práva nesúvisia s otázkou existencie záložného práva. A pokiaľ ide o spochybňovanie inštitútu záložného práva ako takého, teda ako spôsobu zabezpečenia pohľadávky, súd uvádza, že zákonnosť výkonu záložného práva dražbou v skutočnosti podlieha súdnej kontrole. Osoby, ktoré tvrdia, že boli v dôsledku porušenia zákona dražbou dotknuté na svojich právach, môžu vždy požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby (podľa § 22 zákona č. 527/2002 Z.z. - o dobrovoľných dražbách v znení neskorších predpisov.) Teda okolnosť, že dochádza k výkonu záložného práva samotným veriteľom ešte neznamená, že zákonnosť postupu pri dražbe nie je preskúmateľná súdom ako namietať žalobca. V záložnom práve ide o štandardný, všeobecne akceptovaný prostriedok zabezpečenia, ktorý pripúšťa zákon (v ust. § 151a a nasl. OZ.) Právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymáhania plnení zo spotrebiteľských zmlúv takouto formou, nie je v rozpore s ochranou spotrebiteľa, ktorá vyplýva z práva Európskej únie, avšak len za predpokladu, že príslušná právna úprava umožňuje zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľa, resp. ju aspoň prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje (viď aj rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci Kušionová c/a SMART Capital, a. s., C-34/13.) Pokiaľ ide o žalobcovu námietku premlčania záložného práva, súd uvádza, že nepovažuje za správny názor reprezentovaný napr. v rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. : 21Cdo 2185/2009 z 21. 12. 2010, ktorý v prípade premlčania záložného práva (bez akejkoľvek opory v kogentnej právnej úprave) vyvodzuje záver, že premlčaním záložného práva dochádza k jeho zániku, a nie iba k oslabeniu (ako u iných premlčaných práva), kedy by právo zostalo v podobe naturálnej obligácie, argumentujúc pritom tým, že pri záložnom práve pojmovo neprichádza do úvahy dobrovoľné plnenie tohto práva ako naturálnej obligácie. Tunajší súd má za to, že dôvody, kedy zaniká záložné právo taxatívne vyplývajú z kogentnej právnej úpravy Občianskeho zákonníka, a to predovšetkým z ust. § 151md ods. 1 OZ, ktorý nepozná ako dôvod zániku záložného práva jeho premlčanie. Navyše, v prípade zahraničného (českého) rozhodnutia nemožno hovoriť ani o záväznej judikatúre (v zmysle zásady právnej istoty), a tunajšiemu súdu pritom nie je známe žiadne rozhodnutie najvyšších slovenských súdnych autorít (najvyšší súd, resp. ústavný súd), ktoré by sa s týmto právnym názorom stotožňovalo. A nakoniec, tento záver tunajšieho súdu potvrdzujú aj závery slovenskej právnej vedy (viď aj odborný článok : „Niekoľko poznámok k výkonu záložného práva a jeho premlčaniu, 2. časť“, zverejnený v Bulletin slovenskej advokácie č. 1 a 2/2019, autori : JUDr. Marek Valachovič, PhD. a JUDr. Mgr. Marek Perdík.) Právny záver vyplývajúci z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. : 21Cdo 2185/2009 bol pritom podrobený kritike aj v samotnej Českej republike. A už vonkoncom neobstojí námietka premlčania zabezpečenej pohľadávky, pretože z § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohou aj vtedy, keď je zabezpečená pohľadávka premlčaná.

24. Pokiaľ ide o žalobný petít, v ktorom sa žalobca domáhal určenia, že žalovaný je povinný zdržať sa realizácie výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou (resp. podľa obsahu skôr uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou), tak pokiaľ aj súd odhliadne od rozporu medzi týmito dvoma kumulatívne formulovanými žalobnými petítmi (petitom na určenie, že záložné právo neexistuje a petitom na uloženie povinnosti zdržať sa výkonu záložného práva), keďže pokiaľ záložné právo neexistuje, nemá žiaden zmysel petít, v ktorom sa uloží povinnosť zdržať sa výkonu neexistujúceho záložného práva, tak súd považuje žalobný petít smerujúci k časovo neobmedzenej povinnosti záložného veriteľa zdržať sa výkonu záložného práva ako zákonom priznaného spôsobu uspokojenia pohľadávky za neprípustný. Ak by súd rozhodnutím vo veci samej uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva na neobmedzený, vopred neurčený čas, neprímerane by tým zasiahol do práva žalovaného ako záložného veriteľa v budúcnosti uspokojiť sa, resp. domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky z predmetu záložného práva cestou predaja vo verejnej dražbe (viď v tomto smere aj viaceré rozhodnutia Najvyššieho SR sp. zn. : 8Cdo/147/2017, 2Cdo/36/2019, resp. 5Cdo/113/2017.)

25. V súvislosti s týmto konaním považoval súd za potrebné osobitne vysvetliť procesné rozhodnutie o zamietnutí návrhu na odročenie pojednávania z 30. 8. 2021. Dňa 30. 8. 2021 (deň pred pojednávaním) totiž bolo na tunajší súd doručené elektronické podanie K.. K. V., ktorý tunajší súd „ako splnomocnený zástupca žalobcu“ požiadal prerušiť toto konanie až do právoplatnosti skončenia konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. : 16Csp/1/2020, kde žalobca vystupuje ako žalovaný a žalovaný vystupuje ako žalobca, a kde Okresný súd Zvolen rozsudkom zamietol žalobu a vec sa aktuálne nachádza na odvolacom súde, keďže menovaný mal za to, že tieto dva konania spolu súvisia. V tomto podaní K.. K. V. tiež požiadal odročiť pojednávanie, ktoré bolo nariadené na nasledujúci deň (31. 8. 2021) na neurčito, a to jednak z dôvodu, pre ktorý navrhol prerušenie konania, ako aj z dôvodu kolízie tohto pojednávania s pojednávaním na Okresnom súde Rimavská Sobota, sp. zn. : 12Csp/83/2019, kde K.. K. V. takisto vystupuje ako zástupca. Tunajší súd však tejto žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovel a podľa § 183 ods. 4 CSP bezodkladne o tom upovedomil osobu, ktorá odročenie navrhla na telefónne číslo, ktoré uviedla vo svojej žiadosti o odročenie (v súlade s § 183 ods. 4 CSP), pričom jej tunajší súd aj stručne uviedol dôvody takéhoto rozhodnutia. Pokiaľ ide o dôvod odročenia pojednávania spočívajúci v potrebe prerušenia konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Zvolen sp. zn.: 12Csp/83/2019, tunajší súd uvádza, že vzhľadom na to, že tento návrh na prerušenie konania nepovažoval za dôvodný a podľa § 164 CPS mu nevyhovel, keďže predmetom konania vedenom na Okresnom súde Zvolen nie sú otázky, ktoré by tunajší súd nemohol v tomto konaní riešiť sám ako prejudiciálne otázky podľa § 194 ods. 1 CSP, a keďže súčasne považoval (vzhľadom na rýchlosť a hospodárnosť konania) za vhodnejšie tieto otázky prejudiciálne vyriešiť v tomto konaní, nepovažoval preto a ani návrh na odročenie pojednávania za dôvodný. Pokiaľ ide o dôvod odročenia týkajúci sa kolízie pojednávanií vzniknutej u K.. K. V., teda pojednávania, ktoré malo byť konané 31. 8. 2021 na tunajšom súde, ako aj na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. : 12Csp/83/2019, tak tu súd predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že K.. K. V. pri podaní žiadosti o odročenie pojednávania (ktorá v sebe zahŕňala aj žiadosť o prerušenie konania do právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Zvolen, sp. zn. : 16Csp/1/2020) vystupoval iba ako údajný splnomocnený zástupca žalobcu, nakoľko k priloženej plnej moci, ktorá tvorila prílohu tohto elektronického podania s KEP, chýbala osvedčovací doložka o zaručenej konverzii tejto plnej moci z listinnej podoby do elektronickej podoby (KEP K.. K. V. neautorizuje aj podpis žalobcu na tejto plnej moci), a preto súd dospel k záveru, že takéto plnomocnenstvo nie je spôsobilé preukázať splnomocnenie žalobcu pre tohto zástupcu (ide o situáciu obdobnú fotokópii v listinnej podobe vyhotoveného plnomocnenstva), pričom K.. K. V. ani po osobitnej telefonicknej (vzhľadom na krátkosť času, keďže žiadosť o odročenie pojednávania bola podaná len deň pred nariadeným pojednávaním) výzve súdu, aby mu doručil osvedčovaciu doložku o zaručenej konverzii plnomocnenstva z listinnej podoby do elektronickej podoby (o čom svedčí úradný záznam na č.l. 359 spisu), tejto výzve súdu preukázateľne nevyhovel, keď ešte toho istého dňa (30. 8. 2021), na základe tejto výzvy súdu zaslal znovu len plnomocnenstvo bez osvedčovacej doložky (spolu s ďalšími dokumentmi, o ktorých zaslanie súd menovaného ani nežiadal.) Ďalším dôvodom pre nevyhovenie žiadosti K.. K. V. o odročenie pojednávania, ktoré sa malo konať 31. 8. 2021, bola skutočnosť, že od žalobcu bolo možné spravodlivo žiadať, aby (vzhľadom na dátum, kedy sa dozvedel o termíne pojednávania - 1. 6. 2021, a vzhľadom na dátum, kedy mal žalobca splnomocniť K.. K. V. na zastupovanie - 16. 7. 2021) sa nechal zastúpiť inou osobou, a nie podať z tohto dôvodu (kolízie pojednávanií zástupcu žalobcu) žiadosť o odročenie pojednávania, aj to len deň pred jeho plánovaným konaním (§ 183 ods. 1 CSP), a súčasne údajný zástupca - K.. K. V. nemal za takýchto okolností, keď od 16. 7. 2021 mal mať vedomosť

o termíne nariadeného pojednávania na 31. 8. 2021 prevziať zastúpenie, ak vedel, že nebude schopný poskytnúť žalobcovi na tomto termíne pojednávania zastúpenie. Súd nemohol akceptovať túto žiadosť o odročenie z dôvodu kolízie pojednávania na strane údajného zástupcu žalobcu aj preto, že túto žiadosť o odročenie nie je možné považovať za úplnú, pretože ak zástupca v žiadosti o odročenie neuvedie aj údaje, kedy sa o kolízii dozvedel (pre účely posúdenia, o ktorom pojednávani vedel skôr), resp. prečo žiada práve o odročenie práve tohto pojednávania a nie kolidujúceho pojednávania, ide o taký nedostatok žiadosti o odročenie pojednávania, ktorá nemôže viesť k jej vyhovneniu (viď aj komentár k CSP, C.H.BECK, rok vydania 2015, autor Števček a kolektív, str. 683). Ďalej, v žiadosti o odročenie nestačí len tvrdiť, že existujú dôvody na odročenie, ale je potrebné aj preukázať ich dôvodnosť, čo sa v danom prípade nestalo, keďže K.. K. V. nepredložil dôkaz o tom, že sa má 31. 8. 2021 na Okresnom súde Rimavská Sobota konať kolidujúce pojednávania, ktorú dôkaznú povinnosť si mohol splniť napr. pripojením predvolania na toto pojednávania (viď aj komentár k CSP, C.H.BECK, rok 2015, autori Števček a kolektív, str. 683.)

26. Porovnajúc žalobný petit a výrok rozsudku, súd dospel k záveru, že plne úspešnom stranou sporu bol žalovaný, a preto mu podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd tiež podľa § 262 ods. 2 CSP vyslovil, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušná súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b)

sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.